DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 17. MAJ 1972

Elfriede Meinhard, født Forderung, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 24/71

Processprog: Tysk

Angående:

Annullation af afgørelsen af 18. februar 1971 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber om fordeling af en enkepension i medfør af artikel 28 i tjenestemandsvedtægtens bilag VIII.

Domskonklusion:

1. Kommissionens afslag af 18. februar 1971 annulleres.

2. Kommissionen for De europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgerinden en månedlig ydelse på 200 DM af den pension, som den skal udrede i medfør af Vedtægtens artikel 79 og bilag VIII.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Der bør gives sagsøgerinden medhold i hendes påstand med den virkning, at den anfægtede afgørelse annulleres, og at Kommissionen tilpligtes at tildele hende en del af enkepensionen med et beløb på 200 DM månedligt. Sagsøgte bør frifindes for yderligere krav.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — enke og fraskilt hustru — efterladtepension — karakter — beregning*
   (Vedtægten for EF-tjenestemænd, bilag VIII, artiklerne 27 og 28)

2. *Tjenestemænd — enke og fraskilt hustru — enkepension — fordeling — underholdskrav som følge af skilsmissen — beløb — bevis*
   (Tjenestemandsvedtægtens bilag VIII, artikel 28)

3. *Rettighed tillagt private ved en fællesskabsbestemmelse — bevis for rettighedens beståen reguleret i national ret — fællesskabsforvaltningens og Domstolens beføjelser*

1. Artiklerne 27 og 28 i tjenestemandsvedtægtens bilag VIII har ikke til formål at sikre enken eller den fraskilte hustru opretholdelsen under en anden form af et underholdskrav som følge af ægteskabet eller skilsmissen men begrunder en ret, som de interesserede udleder direkte af Vedtægten, og med hensyn til hvilken den underholdspligt, som påhvilede den afdøde tjenestemand, kun har betydning ved beregningen af pensionens fordeling.

2. Sidste punktum i artikel 28, stk. 1 kan ikke fortolkes således, at der som bevis kun godtages en retsafgørelse og ikke andre former for bevis for underholdspligt, som er obligatoriske eller tilladte ifølge den lovgivning, hvorefter skilsmissens retsvirkninger bestemmes.

3. Dersom beviset for eksistensen af en ret, som er tillagt ved en fællesskabsbestemmelse, reguleres af den nationale lovgivning, som den interesserede er omfattet af, er det fællesskabsforvaltningen og i tilfælde af søgsmål Domstolen, der har beføjelse til, med henblik på en korrekt anvendelse af den nævnte bestemmelse, at afgøre, om de i national ret krævede omstændigheder foreligger.